

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Exempla, In Septem Capitalivm Vitiorm Detestationem,
Per Qvadragesimam, An. 1646. narrata**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1649

§. 5. Fraternalis orationis modus & petitio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49161](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49161)

ges è somno tuo? Sed ille stupidum se se ad omnes interiores, & exteriores virtutum impulsus exhibebat: totus à pœnitentia alienus, licet quotidie faceret pœnitenda. Nam ex hac acedia, seu adeò graui, ad exercendas pias actiones, ad salutem necessarias, tædio, nascebatur incredibilis malitia, rancor, pusillanimitas, desperatio & torpor, circa præcepta, mentisque in illicita quæque effusio. Ita peccati mancipium, hostis virtutum, nihil agebat vnquam, quod vitâ æternâ, semper quod æternâ pœnâ dignum esset; nec sibi, nec alijs utilis; in quo nullus labor, nulla cura, nulla industria fuit, sed quidam perennis exitij fons, lerna & scaturigo malorum, vno verbo, confluges quædam vitiorum, & mali commatis homo, publicumque dedecus erat, & *Cerite cera dignus.*

Hæc videns frater, identidem conabatur sanare; sed tanquam Bœoticam cantilenam afferret, aut velut loquax talpa identidem repulsus, verba gemitu lacrymisque terminauit. Non fatigatur labore charitas; vnum ex alio suscipit, vt semper operetur. Quamobrem, quòd sanctus iste iuuenis à fratre non obtinuit sermone, precibus conatus est impetrare à Deo; quem assidue precatus est, vt

Y 4

tandem

S. Damasc.
scen. lib.
2. c. 14.
S. Greg.
lib. 1. in c.
Reg. 6. 14.

V.
FRATER
NAE ORA
TIONIS
MODVS,
ET PATI
TIO.

tandem aliquando laxum seductissimi fratris pectus dignaretur emollire; ne & se perditum iret voluptate, & alios exemplo. Impulit eum ad impensius precandum, quòd videret, à fratre suo tot seduci adolescentes, se autem vnum fratrem non posse reducere in viam, quo resipiscente, si alij illius commiliones non vnà resipiscerent, saltem complures adhuc integri, non de nouo corrumpentur. Institit ergo quotidie apud SS. Trinitatem, nunc Patri supplicans; nunc Filij misericordiam implorans; nunc S. Spiritus in vota vocans opem, vt cæco fratri aperire mentis oculos benignè vellet, eique tantam vitiorum foeditatem ostendere, vt se ipsum noscens, vitam priorem detestari, seriamque morum emendationem sibi proponere, ac, cum diuina gratia, in alium hominem transire inciperet. Sciebat enim primùm mentem esse illustrandam peccatoris, multis ignorantij atque erroribus obtenebratam, & mala bona, bona mala esse iudicantem; aut certè alio modo iudicantē, quàm iudicari ea oporteret. Rogabat igitur, vt misero sua miseria ostenderetur; quàm scilicet vana ac foeda esset corporum voluptas; quàm multis spinis illecebræ pungerent; quanta vitæ breuitas; quanta

quanta mortis certitudo; quanta incertitudo
 vltimæ horæ; quanta diuini iudicij feueritas;
 quantum æternæ damnationis periculum;
 quanta Auernalium suppliciorum immensi-
 tas. Hæc cupiebat fratri suo inculcari, vt
 tam horrendorum malorum memor, de mo-
 do ac ratione cogitaret, ea euadendi; tan-
 demque, ab exitijs suis pedem referret. Vt
 enim viator locorum notitiam non habens,
 si densa nocte, dum præcipitio proximus est,
 repentino cœli coruscantis splendore, ani-
 maduertat, certò sibi pereundum, nisi pedem
 referat; sine mora retrocedit, instantis peri-
 culi terrore totus contremiscens: ita pecca-
 tor, cuius via tenebra & lubricum, mox, vbi Psal. 34. 6.
 eius menti cœlestis luminis illuxit corusca-
 tio, discrimen videt, in quo versatur, hor-
 ret, & resilit à viæ suæ prauitate. Hoc est,
 quod de terreno homine dicitur: Illuxerunt Psal. 76. 9.
 fulgura, & coruscationes tua orbi terra: vidit,
 & commota est, & contremuit terra. Rectè
 igitur, pro fratre suo, & recta orauit.

O quàm potens est oratio, profecta à cha-
 ritate! immo, quàm clemens & benignus
 Deus, in amicorum suorum precibus exau-
 diendis! Siquidem lachrymas tam pij fra-
 tris, pro pereunte fusas, aspexit; & vota
 X 5 adm-
 VI
 PRINCIPIA ET
 VIAE,
 QUIBUS
 PECCAN